

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 68/2019
30.01.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Миролуба Томића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адв. Споменке Рељин Станојев и Живка Караманића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 6К 809/16 од 19.01.2018. године и Вишег суда у Зрењанину 1Кж1 48/18 од 24.08.2018. године, у седници већа одржаној дана 30.01.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адв. Споменке Рељин Станојев и Живка Караманића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 6К 809/16 од 19.01.2018. године и Вишег суда у Зрењанину 1Кж1 48/18 од 24.08.2018. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину 6К 809/16 од 19.01.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

На основу члана 264. став 1. у вези члана 261. став 2. ЗКП, окривљени је обавезан да суду плати на име паушала износ од 5.000,00 динара у року од 30 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења док трошкова кривичног поступка није било.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину 1Кж1 48/18 од 24.08.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Зрењанину 6К 809/16 од 19.01.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда браниоци окривљеног АА, адв. Споменка Рељин Станојев и Живко Караманић, поднели су захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 1) и 2) и члана 15. и члана 16. став 2. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адв. Споменке Рељин Станојев и Живка Караманића, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку је неоснован, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Браниоци окривљеног АА, у захтеву за заштиту законитости истичу да се побијане пресуде заснивају на доказу – копији доказа Министарства одбране, Сектора за људске ресурсе број 495 -7 од 23.04.2013. године у предмету погинулог ББ, а који није изведен на главном претресу, те да су исте донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП постоји ако се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама овог законика не може заснивати, осим ако је, с обзиром на друге доказе, очигледно да би и без тог доказа била донесена иста пресуда.

Одредбом члана 16. став 1. ЗКП, прописано је да судске одлуке се не могу заснивати на доказима који су, непосредно или посредно, сами по себи или према начину прибављања у супротности са Уставом, овим законом, другим законом или опште прихваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима, осим у поступку који се води због прибављања таквих доказа.

Одредбом члана 419. ЗКП, прописано је да суд заснива пресуду само на доказима који су изведени на главном претресу, а ставом 2. овог члана да је суд дужан да на основу савесне оцене сваког доказа појединачно и у вези са осталим доказима изведе закључак о извесности постојања одређене чињенице.

Дакле, пресуда се не може заснивати на оним доказима за које је по одредбама ЗКП прописано да се на њима не може заснивати пресуда, као и ако доказ није изведен на главном претресу.

Из списка предмета произилази, то јест из образложења пресуде Основног суда у Зрењанину БК 809/16 од 19.01.2018. године на страни пет образложења, став први, да је између осталих доказа на главном претресу, изведен и доказ - увид у списе предмета АА из ..., а чији саставни део је и копија дописа Министарства одбране, Сектора за људске ресурсе број 495-7 од 23.04.2013. године, а који доказ је првостепени суд оценио, на страни седам, други пасус образложења првостепене пресуде.

Из наведеног произилази да је суд поступао у свему у складу са одредбом члана 419. ЗКП, па се неосновано у захтеву бранилаца окривљеног указује да се пресуде заснивају на доказу на коме се не могу заснивати, то јест да је доношењем правноснажних пресуда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Браниоци окривљеног АА, у осталом делу захтева указују на повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) као и члана 15. и члана 16. став 2. Законика о кривичном поступку.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, одређено је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а одредбом става 4. истог члана одређени су услови под којима окривљени преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости због повреде закона и то таксативно набрајањем повреда које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и пред жалбеним судом (74., члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП), те је тако овом одредбом право окривљеног на подношење захтева за заштиту законитости због повреде закона ограничено у погледу разлога искључиво на ове повреде.

Имајући у виду цитиране законске одредбе Врховни касациони суд налази да повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2), члана 15. и члана 16. став 2. ЗКП не представљају законом (члан 485. став 4. ЗКП) дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости и у том делу захтев за заштиту законитости је оценио као недозвољен.

Налазећи из изнетих разлога да побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује у захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног, а да је захтев у односу на остале наведене повреде закона недозвољен, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић